

Nr 230.

Av herr **Leffler**, om ändring av tulltaxans bestämmelser rörande vissa kemikalier.

Inom textilindustrin har vid olika stadier av tillverkningsprocessen under de sista åren i stor utsträckning börjat användas nya kemikalier, innehållande sulfonerade produkter av högre envärdiga alkoholer. Dessa framställas genom sulfonering av högre envärdiga alkoholer, vilka i sin tur erhållas genom reduktion av fettsyror.

Vid uppgörandet av nu gällande tulltaxa kunde uppkomsten av dessa produkter icke förutses, och det möter därför svårigheter att i nuvarande tulltaxa inpassa desamma på ett ur tullbeskattningssynpunkt lämpligt sätt. Enligt hittills tillämpad praxis hänföras sådana färdiga fabrikat, i vilka förekomsten av vissa tillsatsmedel kan konstateras, till nr 268 i tulltaxan med en tull av 10 öre för kg. eller, därest de äro flytande och inkomna i större förpackningar, till nr 269. I detta fall utgår tullen med endast 5 öre för kg., om varorna äro avsedda att användas inom textil- eller läderindustrin. Om förekomsten av vissa tillsatsmedel icke kan konstateras, ha däremot färdigfabrikaten hittills hänförts till nr 223, varvid tullen utgått med 15 % av varans värde. Då varorna vanligen betinga ett pris av mellan kr. 2:50 och 4:50 för kg., blir tullbeloppet mångdubbelt större än i de förut nämnda fallen. Halvfabrikaten och råvarorna hänföras även till nr 223, och då priset å dessa är ännu högre, försvårar den nuvarande tullbeskattningen i hög grad tillverkningen av färdigfabrikaten inom riket.

Av vad ovan anförts framgår nödvändigheten av att vidtaga sådana förändringar i tulltaxan, att dels samtliga färdigfabrikat komma att tullbeskattas likformigt, oberoende av om vissa tillsatsmedel kunna konstateras eller icke, dels de inhemska tillverkarna av rena sulfonerade produkter och därav framställda färdigfabrikat icke genom tullbeskattningen å råvarorna komma i en ogynnsam ställning gentemot de utländska tillverkarna.

För att vinna sistnämnda syfte synas högre envärdiga alkoholer, vilka näppeligen torde kunna bli föremål för inhemsk tillverkning, böra särskilt upptagas i tulltaxan med tullfrihet. Med högre envärdiga alkoholer avses här alkoholer, innehållande minst 11 kolatomer i molekylen, såsom laurin-, cetyl-, stearin- och oleinalkohol. Produkterna synas lämpligen kunna hänföras till samma nummer i tulltaxan som de organiska kemikalier, vilka äro upptagna med tullfrihet i nr 206.

De av dessa alkoholer framställda sulfoneringsprodukterna — svavelsyrestrar och sulfonsyror — ävensom deras salter synas böra upptagas i överrubbriken till nr 268—270 i tulltaxan, varigenom samtidigt vinnes, att samtliga

här avsedda färdigfabrikat komma att tullbeskattas likformigt, oberoende av om förekomsten av vissa tillsatsmedel kan konstateras eller icke.

Som textilkemikalier och för framställning av dylika användas även i stor utsträckning sulfoneringsprodukter av fett och kolväten. I fråga om dessas tullbeskattning råder delvis samma oformlighet som ovan nämnts beträffande alkoholprodukterna, i det att vissa halvfabrikat draga en värdetull av 15 %, under det att tullen å de färdiga fabrikaten vanligen utgår med 10 eller 5 öre för kg. Dylika sulfoneringsprodukter komma även till användning inom andra industrier som hjälpmedel. Det synes för den skull lämpligt att i överrubriken till nr 268—270 i tulltaxan även upptagas till annat nummer ej hänförliga sulfoneringsprodukter av kolväten och fett samt salter därav.

Därest en dylik ändring vidtages, behöver turkrödolja, som nu är upptagen i nr 266 i tulltaxan, ej längre särskilt nämnas. Varan utgör nämligen en flytande sulfoneringsprodukt av fett och torde uteslutande komma till användning inom textil- och läderindustrin. Om varan hänföres till nr 268—270, skulle tullen å densamma därför i praktiken bli densamma som nu på grund av den till nr 269 fogade anmärkningen. Den här föreslagna överflyttningen av turkrödoljan från nr 266 till nr 268—270 är önskvärd även är den synpunkten, att begreppet turkrödolja numera måste anses svävande, varför en åtskillnad mellan turkrödolja och vissa andra sulfoneringsprodukter av fett kan medföra svårigheter.

På grund av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att nedannämnda nummer i tulltaxan skola erhålla följande ändrade lydelse:

		Tull för 100 kg. kr.
206	Anilinolja (anilin), naftol, naftylamin, nitranilin, fenylenldiamin, toluylendiamin och resorcin samt salter av dessa ämnen; tiokarbanilid, toluidin och xylidin; <i>ävensom högre envärdiga alkoholer</i>	fria
266	Såpa Tvätt-, skur-, polér-, slip-, puts-, desinfektions- och appreturmedel, ej särskilt nämnda, innehållande fett, olja, harts, vax, tvål eller såpa men utan inblandning av dextrin eller stärkelse; <i>ävensom till annat nummer ej hänförliga sulfoneringsprodukter av kolväten, fett och högre envärdiga alkoholer samt salter därav:</i>	5:—
268	icke flytande flytande, i kärl vägande brutto:	10:—
269	över ½ kg.	10:—

Anm. Till detta nummer hänförliga tvätt- och appreturmedel, vilka äro avsedda uteslutande för användning inom textil- och läderindustrin, draga en tull av 5 kronor för 100 kg.

270 $\frac{1}{2}$ kg. eller därunder 15:—

Stockholm den 22 januari 1934.

Edvin Leffler.
